

dušan radak

dokonost cveta

Tišina ili žagor
svejedno
noć je visoko
iznad neba koje se otvara
kao večna sila
niz memljivo stablo
silazi li
blagost

možda vedrina

*

Hleb
i vino odnose
u dno budoara čija
prividna blagost rasipa
po slobodnoj
površini lica
stravičnu setu
žamor je ružnoća cveta
koja pomovo odnerava
rastojanje između kraljevstva
sklopljenih ruku
prekriveni
kao tamna čutljivost pesme
vetar se čuje
nagost je na domaku
raz
uma
i prazna stolica klavira
dovoljna je da se izoštri
sliku sa proputovanja
(smešak žestini koja
budi vazduh)
daljina je svemu
bliško mesto pola
azot boli moju majku
svetlost se prelama
noć je u mreži
zastor na bravi
a noć je u mreži
strašna spodoba

*

Uz udove nose
frenetično bilje iz sleđene sobe
tromo koračajući
niz padinu glasa i
pevaju
mladalačke pesme dugo
znalački odolevajući
strahu od nepogode

neprozirna srca

ulaze u mračna vrata
gde očeluju
spokojni ukus doba
svetlost iz šiblja
mozak vodenog cveta i
mir
zločesti mir što lebdi
pod zidom avenije
a gore
u galeriji
sred vedrine slika
diže se graja
do neba
tamo i posvud
iz ubrusa vade
toplu novorođenčad
posmatraju ih gordo
opojni list pada na časovnik

milan živanović

evo gospodara

HVATATI DROZDA DOLIČNO OBUČEN

hvatati drozda
dolično obučen
krupan je zadatak
mestima ne susretremo
zlatnu čohu
sve dok na zgodnim
od tada
ni prospavali
ni proigrali
iz nizine jedino
drozdove
gledali

EVO GOSPODARA

ja sam tvoj gospodar
naborana ogrlice
napudrovana baronice
ali ne mogu te staviti
kraj plave noćne kape
imam gospodara jačega
od sebe

U KACIGAMA STIŽU NEKI NOVI

sastanak beše
baš u ovom zdanju
osamdeset stolica
ili
svega osam
ono što je najviše
uzbuđivalo (kao fragment)
bio je pogled na skromnu trpezu

* * *

od klupe do klupe
mnogo dima

* * *

u novine zavijam čarape
u čarape zavijam novine

* * *

sa zelenog stolnjaka neko
je zgrabio komad piletine

* * *

venac kuće zabeležen

* * *

u kacigama
stižu
neki novi